

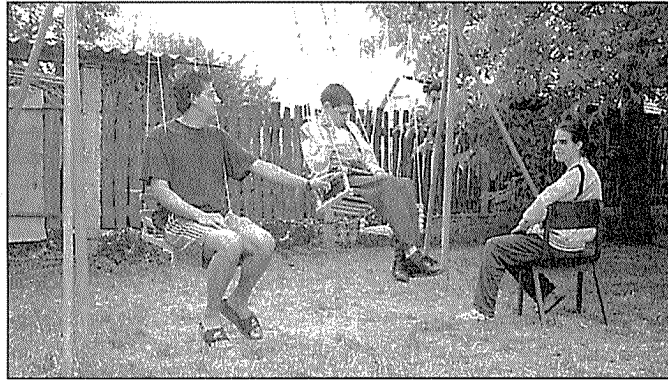
Október 13-án, szombaton délután három órakor szentmise lesz Székesfehérváron a Jézus Szíve templomban. Mint immáron minden ősszel, a mozgássérültek és fogyatékosok nyári sörédi táborának résztvevői gyülekeznek majd, hogy újra találkozzanak, hogy hálát adjanak a szép nyári napokért, és utána még fehér asztalnál folytassák a találkozót.

Él Székesfehérváron egy köztisztelőben álló ügyvéd, Dr. Simonyi Gyula, aki tizennyolc esztendeje szellemi atyja, fő szervezője annak a nyári tábornak, amit a sörédi plébánián szerveznek meg azon gyermekek számára, aki sérülten élnek családjukban, s akiknek szülei egy-egy hétre kipihenhetik fáradaimukat. nem, mintha terhes lenne számukra az év többi hete, amikor apóják, gondozók és nevelők beteg gyermekeiket, hiszen máskülönbben nem vállalnák velük az otthoni együttélést. De hát kár lenne tagadni áldozatukat, s azt, hogy valamennyiük számára jól jön egy kis szünet.

Ezt ismerték föl most már közel két évtizeddel azok a kiváló emberek, akik megszervezték a katolikus szeretetszolgálat segítségével a sörédi nyarakat. Az indítékok között az is ott volt, hogy az ügyvéd úrnak a családja is érintett: egyik unokájuk súlyos fogyatékossgal született. Deli József, a tábor életét szervező kuratórium jelenlegi titkára pedig már többször elmondta, hogy az ötlet az almásneszmélyi református otthonban látottakból is táplálkozott, másrészt meg egy budapesti lelkész, Dr. Kovács István akkor már szervezett Söréden nyaralást. A fővárosból egyébként azóta is járnak a Fejér megyei faluba táborozni, s velük együtt gyakorlatilag az egész nyáron foglalt a plébánia.

Ákárhog is, mindenképpen igaz, hogy nemes célokat tűztek ki maguk elé a szervezők. S aki egyszer is megfordult a sörédi táborban, nem szabadulhat az ottani szellemiség hatása alól.

Él Söréd szelleme

Minden érzélgősség nélkül átélhetjük az ottani gyerekek boldogságát, a szeretet légkörének áradását, a legtisztább értelemben vett kereszténység áldásait. S ebben a gondozó fiatalok éppúgy részesednek, mint a táborvezetők, az orvosok, a konyhai dolgozók, s nem utolsósorban azok a támogatók, akik élelemmel, autóbusszal vagy bármi mással jönnek segíteni.

A gyarapodás a számok tükrében is látványos. 1983-ban húsz gyerekekkel, kéthetes turnussal kezdődött a történet. Ebben az esztendőben már öt, egyhetes turnusban nyaraltak Söréden, s a létszám száz fölé nőtt. Javultak a körülmények is, s ezzel, illetve a jövővel függ össze, hogy az alapítvány megvásárolta a szomszéd telket, ahol bővíteni szeretnék az épületet. A tervet már jóváhagyták, ám a szükséges pénz jórésze még hiányzik, a szükséges 20-25 milliót egyelőre nem tudták előteremteni. (Aki esetleg segíteni szeretne, Deli Józsefet keresheti a 319-965-ös telefonszámon.)

A körülményekhez képest ma is kulturáltak a viszonyok, a beteg gyermekek és segítők elhelyezése megoldott. Bővítés eddig is volt, hiszen építettek egy üvegcsarnokot, egy orvosi szobát, egy udvari fürdőblokkot.

Fontos arról is szólni, hogy a keresztény háttér nem jelent semmiféle kötöttséget, netán kirekesztést. A gyerekek is, a gondozók is vallási hovatartozásuktól függetlenül jönnek, s ma már elmondhatjuk, hogy az ország különböző részeiről érkeznek a segítők. Ez annak köszönhető, hogy a szolgálatot vállaló főiskolások és egyetemisták viszik a hírt sokfelé, s gyakran értő fülekre talál a szavuk. Az kétségtelen, hogy a keresztény szellemiség a tartópillére ennek a munkának, s ahogy Simonyi Gyula gyakran hangoztatja, a másokért élés, az elesettek fölkarolása, a szolgálat határozza meg azok lépését, akik Sörédre jönnek.

A programok közé tartozik így módon a mise, a lelki gondozás. A környékről számos plébános vállal szolgálatot a táborban, és segít a püspökség is. Példás az együttműködés a helyiekkel, akik már megszokták, hogy nyaranta tolókcocsis, mozgásban korlátozott gyerekek hangjától hangos a templom környéke.

Miközben ezeket a sorokat írom, tűzáz lenne állítanunk, hogy a világ az ilyesfajta dolgokkal van elfoglalva. A pokoli történetek láttán fölerősödik a tudat: csak a szeretetközpontúság és az erőszakmentesség lenne az ember számára a biztos megoldás. Nem a terror, nem a bosszú, nem a gyilkolás, nem az erőszak. És hiába vallják kereszténynek magukat azok is, akik nem eszrint cselekednek.

S miközben a világ a globalizációról, a rasszizmusról, a gazdaságról és a szegénységről beszél, mintha elfeledkezne a valódi erkölcsi értékekről. Meghát arról, hogy ugye aki kardot ránt, az kard által...

S éppen ebben az órult és erőszakos világban üde sziget Söréd, mégha parányi is a jelentősége az egész világhoz képest. Ez a parányi példa azonban megiscsak óriási. Az egyes embernek mindenképpen, s szeretném hinni, hogy kisugárzó erejével egyre többeknek.

Bakonyi István

KODOLÁNYI PIKNIK

Elérkezett a várva várt nap, bulizni fognak a Kodolányi utca lakói. Készültek az „udvarra”, ahogy e tágas játszóteret emlegetik az itteniek.

Reggel még aggódva nézték többen az eget, lesz-e még eső? Hiszen az éjszaka lezúduló égi áldás után hatalmas tócsák éktelekedtek mindenütt. Talán Kodolányi Beach House-t kellett volna rendezni, jegyezték meg néhányan tréfásan. Délelőttre az ég kiderült, elkezdődött a munka. Mindenki lázasan készülődött. Felállították a sátrakat, elkészült a világítás, a hangosítás. Megérkezett a szakács is és hamarosan mennyei illatok kúsztak be a lakások ablakain. A gyerekek voltak a legizgatottabbak. Türelmetlenül várták a légvárat, amit sajnos csak rövid ideig élvezhettek. Azért maradt még szórakozás a legifjabbaknak. A játszóházban üvegfestés, agyagozás, gipszfestés várta őket, aminek szemlátomást nagy sikere volt. A legkisebbek szórakoztatására mozgó vidámpark is érkezett. Később megjelentek a tűzoltók, és rögtönzött bemutatóval tették színesebbé a programot. A gyerekek legjobban mégis a vattacukornak és a hűsítő, hideg fagyaltnak örültek.

17 óra körül kezdetét vette a Kodolányi Piknik.

Megérkezett Warvasovszky Tihámér polgármester úr és Szabó Gábor területi képviselő úr, valamint Róka Gyula ARISZ képviselő. A polgármester úr röviden köszöntötte az egyre nagyobb számban gyülekező lakókat, akik megragadva az alkalmat ügyes-bajos közügyeiket is megvitatták a vendégekkel.

Ekkorra már elkészült a vacsora is, amit mindenki jóízűen fogyasztott el. A hangulat tetőfokára hágott. Hajnalig beszélgetett, táncolt, mulatozott a társaság. A piknik jó sikerült. Bizonyára tudják az emberek, hogy még egy ilyen családi hangulatú rendezvényen sem lehet mindenki kedvére tenni. Mindezek ellenére reméljük, ez a pár óra felhőtlen szórakozás mindenkiben feloldotta a szürke hétköznapi monoton hangulatát. Külön köszönjük László Ferencnek, hogy életre hívta ezt a pikniket.

Jövőre veletek ugyanitt!

CONCORDIA

Temetkezési Társaság

Teljes körű temetkezési szolgáltatás

valamint kispénzű családoknak
szociális temetést vállalunk
teljes körű szolgáltatással

Telefon: 22/348-352

Ügyelet: 06-20-363-5301